Årets bravader (och annat)

”Slätt, fint och rysligt snabbt.” Efter förra höstens projekt med blästring var detta visionen inför 2018 års båtsäsong. Det mest nödvändiga var gjort när hösten gick över i vinter och båten knöts in i ett fint paket med vita snören. Sedan var det bara att invänta vårvärmen och slutfinishen.

Men 2018 blev året utan vår; kylan bet sig fast med osannolikt många minusgrader långt in i vårmånaderna. Götas båtar och sällskap fick uppleva den lägsta uppmätta apriltemperaturen på 30 år. Och stressen att hinna fixa klart allt under vattenlinjen innan sjösättning växte större. De få dagar med åtminstone 10 grader i luften fick man passa på i tidsluckan och timmarna mitt på dagen. Ytterligare två lager epoxy skulle på. Jag fick gå fram och tillbaka för att hämta varmt vatten som färgburken kunde stå i för att mjukna till. De sista strykningarna var riktigt sega och svårjobbade, och slutskvätten fick i princip slås in i skrovet för att fästa. En värmefläkt under båten hjälpte något.

I valet av epoxy och bottenfärg tog jag hjälp av Mr Google, båtbutikens personal och en och annan klubbkompis. Vilken fråga man än har, är det redan någon annan som har undrat detsamma – och i bästa fall lagt upp både tips och tydlig instruktion på YouTube. Fantastiskt! Det fick bli blank epoxy, i from förhoppning att någonsin slippa bottenmåla igen, då den blanka ytan gör det svårare för alger och annat att fästa. Går det att spara in energi och tid någonstans, måste man förstås passa på.

När det så var dags för sjösättning var härdningen mer eller mindre klar, med några dagars ynka marginal. Blästrad, vaxad, flytande och med en motor som snällt kickade igång efter någon enstaka rossling, var Vindburen i sjön igen. Sommaren kom sedan tvärt och med besked: maj blev ovanligt varm och fin! Som en överkompensation för frusna fingrar och tår timmarna på varvsplan under vårrustningen.

Tyvärr tog det ett tag innan masten var på, alla dynor, prylar och bunkring på plats. Att kombinera arbetsliv med båtliv är i sanning inte helt lätt alla gånger, och så ska det för all del avsättas tid till att umgås med och hålla familjen på gott humör också. Det tog fram till midsommar innan det var helt klart för att kasta loss. Och ni vet ju vad som händer så års… 12 grader och regn. Det blev sill och jordgubbstårta hemma i sta’n istället.

Men så kom semestern i juli, vädret var fantastiskt och vi kunde äntligen komma iväg. Rent principiellt är det galet att begå premiär utan att först ha varit ute en vända. Är det något som inte funkar så är hjälpen oftast närmast hemmabryggan. Och så har man en chans att upptäcka

GX184.indd 14 2018-12-14 09:58

vad man har glömt att packa med sig hemifrån. Otåligheten vann dock – det fick bära eller brista – nu var det hög tid att komma ut till friheten och den glittrande böljan!
I princip så höll det. Genuan krånglade till och från när den skulle rullas in, men genom att justera fallet så funkade det ok ändå. Och vi försmäktade inte i brist på snus eller något annat så packlistan måste turligt nog ha varit komplett. Jag brukar tänka att har man bara kaffe, silvertejp och tillräckligt många Kalle Anka-pocket med sig, så löser det sig med det mesta.
Första stoppet blev våra fina Jungfruholmar, där vi stannade en natt. Det var så torrt i markerna nu att eldningsförbud rådde. Ingen grillmiddag således men det var en detalj svår att hänga läpp för, och semestern firades in med somrig middag i sittbrunnen och en magiskt vacker kväll. För mig, är det kanske allra bästa med båtlivet att känslan av avkoppling och ledighet infinner sig ganska omedelbart när man har kastat loss. Att segla är inte bara nödvändigt utan också meditation och näring för själen.
Dagen därpå gick vi vidare mot Slandö Kalv, Södertälje båtklubbs hamn med fin utsikt över fjärden och Mälaren. Där passerades ytterligare en kväll och natt innan vi sedan gav oss iväg ut mot skärgården.

Stora Alkholmen

GX184.indd 15 2018-12-14 09:58

Jag kan inte riktigt sätta fingret på vad det är, men jag ser Södertälje kanal som en nödvändig men fruktansvärt tråkig transportsträcka. Kanske är det den trånga passagen in mot Södertälje Sluss och att behöva passa en fast tid, kanske är det påminnelsen om civilisation och trafikbrus, kanske är det för att jag inte har hittat några på riktigt trevliga gästhamnar på vägen dit jag egentligen vill. Lite arg är jag i vilket fall varenda gång jag måste passera, så även denna. Möjligen finns det någon terapi att få för denna åkomma. Men hur som helst gick vi genom utan incidenter.
Tanken var att lägga till på Fifång, där finns flera fina angöringar att välja mellan. Har du inte redan varit i Sörviken, kan ett besök rekommenderas. Södertälje Båtsällskap har bryggor med gästplatser längst inne i viken där det är bekvämt att ligga om det är busväder och/eller om man har busiga barn ombord. Annars finns flera fina klippor att lägga till vid utanför inloppet till gästhamnen, några med fantastisk utsikt mot sjön och låga, karga kobbar.
Men först i vår väg, upptäckte vi en för oss ny hamn på Stora Arkholmen. En bergig ö med bra lä för både nordliga och sydliga vindar,

Östermarsfladen

GX184.indd 16 2018-12-14 09:58

beroende på vilken brygga man väljer. Den var inte helt lätt att promenera omkring på med tät skog och branta backar. Men barnen var glada över äventyret med att bestiga berget och det var fin utsikt högt över båtarna.
Två dagar senare kom vi fram till Öja. Överfarten från Fifång blev rejält skumpig, med stark vind in från sydväst. Precis likadant som det varit de andra gånger jag har varit här, vill jag minnas. Måste vara mer än en slump. Det var riktigt skönt att komma in i lä och dessutom ha tur nog att hitta en perfekt plats längst in i hamnen där det är som lugnast för både vind och svall från passerande trafik.
Öja är en skärgårdsdröm! Som Astrid Lindgrens Bullerbyn och Saltkråkan i ett. Gästhamnen har blivit allt bättre genom åren vad gäller serviceutbud. En liten servering med mat och glass, frallor kan beställas till frukost. Duschen och tvättstugan funkade dessvärre inget vidare när vi var där på grund av den extrema torkan och vattenbristen som följd. Som tur var innebar det i och för sig att man istället kunde bada i sjön utan att frysa ihjäl. Där finns också cykeluthyrning för att smidigt kunna ta sig längs den cirka 4 kilometer långa grusvägen till Storhamn, med minilivs, restauranger och inte minst den berömda Landsorts fyr. Vill man kosta på sig en riktigt god middag, är tipset att boka bord på Svedtiljas: vällagat, trevligt och en veranda med utsikt mot sjön.
Östermarsfladen på Nåttarö med de många sandstränderna var perfekt för svajankring och bad under de varmaste dagarna. Barnen vägrade dock bada på grund av att stället var fullt av maneter… men fann sig tillrätta ändå eftersom det lyxigt nog finns en glasskiosk på roddavstånd. Sadelöga, och fantastiska Huvudskär med utsikt mot horisonten, var andra hamnar vi hann med i år. Allt som allt tre veckor ute i skärgården, där vi hann få både underbara (rysligt snabba!) seglatser i forsande vatten, såsom sakta slör i högsommarvärme med bad efter båten.
Och nu börjar du kanske undra i vilket skick skrovet var när det var dags för torrsättning? Tja, epoxyn är inte lika blank som i våras, och några rostfläckar lyser igenom på kölen. Men med tanke på att jag faktiskt slarvade och inte passerade en enda bottentvätt, vilken man ska, och att säsongen avslutades med en månads bryggsegling, så får man ändå bedöma pärlan vara i hyfsat skick. Det får vara tillräckligt, i väntan på den vackra dag då jag kommer ha möjlighet att uppfylla den långsiktiga visionen om att få båten i typ nyskick.

Monika Arvidsson, Mistinguette 29 Vindburen.

GX184.indd 17 2018-12-14 09:58